

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206286
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5812206286.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/141/2012-65 zo dňa 6. novembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým žalobný návrh zamietol a vo výroku III., ktorým žalovanej náhradu trov konania nepriznal, **p o t v r d z u j e .**

Výroku I., ktorým okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, **s a n e d o t ý k a .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh žalobcu zo dňa 27.09.2012 na prerušenie konania zamietol, návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Prvostupňový súd konštatoval, že v rámci vykonaného dokazovania bolo zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Er/733/2011 zistené, že žalobca ako oprávnený dňa 25.05.2011 do zápisnice spísanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým navrhol vykonanie exekúcie voči povinnej Z. X. na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 11.02.2011 sp. zn. SR/14698/10 a ktorým bola menovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 917,87 eur s príslušenstvom. Podľa okresného súdu súdny exekútor následne v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie požiadal žiadosťou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.07.2011 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Námestovo uznesením zo dňa 10.04.2012 č. k. 5Er/733/2011-26 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28.11.2012 sp. zn. 21CoE/223/2012 uznesenie zrušil a vrátil na ďalšie konanie, pričom o žiadosti o udelenie poverenia ešte nebolo do súčasnosti rozhodnuté.

K takto zistenému skutkovému stavu prejednávanej veci okresný súd z hľadiska jej právneho posúdenia uviedol, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej

moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Svojej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Ďalej konštatoval, že z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zákon č. 514/2003 Z. z. neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Tiež uviedol, že ustanovenie § 9 uvedeného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 príkladmo za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa okresného súdu možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie a špecificky za určité rozhodnutia týkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste atď.). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší.

Okresný súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu (resp. ujmu).

Ďalej dôvodil, že z vykonaných dôkazov vyplynulo, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu bola okresnému súdu doručená dňa 28.07.2011. Poukázal na to, že v tom čase účinné ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z. z.) určovalo povinnosť súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od doručenia jeho žiadosti, no táto lehota neplatila v prípadoch, kedy išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, teda o vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Tiež konštatoval, že v danom prípade exekučný súd nemal povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní, keďže exekúcia bola navrhovaná na podklade rozhodcovského rozhodnutia. Súčasne však konštatoval, že z exekučného spisu je zrejmé, že ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, ktorá bola podaná dňa 28.07.2011. Dané konanie vyhodnotil okresný súd ako konanie trvajúce vzhľadom na povahu veci neprímerane dlho, no aj v prípade ak by sa jednalo o nesprávny úradný postup spočívajúci v zbytočných prietahoch, okresný súd nemal preukázané splnenie ani jednej z ďalších dvoch podmienok vyžadovaných na vznik zodpovednosti žalovanej za žalobcom tvrdené ujmy. Ďalej dôvodil, že žalobca v tomto smere napriek riadnemu poučeniu o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O. s. p. nielenže nepredložil ale ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by mal súd vykonať a ktoré by podporovali to, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu či ujmu nemajetkového charakteru, ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca podľa okresného súdu nijako nepreukázal ani neoznačil dôkaz o tom, že je jeho pohľadávka skutočne nevymožiteľnou, a to len v dôsledku postupu súdu, teda nepreukázal ani vznik škody, ani príčinnú súvislosť. Vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy žalobca tiež nijako nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnej v dôsledku postupu súdu v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti súdneho exekútora. Okresný súd tak nemal preukázaný ani vznik škody na strane žalobcu, ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody a ani vznik nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Preto návrh žalobcu zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože trovy konania nevyčísliť a zo spisu jej žiadne nevyplývajú.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Namieta, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca namieta, že ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením žalovanej k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Takýto procesný postup nepredstavuje len porušenie základného práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces, ale aj priame porušenie ust. § 114 ods. 2 O. s. p., osobitne to platí za situácie, keď súd vo veci neuskutočnil ústne pojednávanie s prítomnými účastníkmi konania. Porušením kontradiktórnosti konania žalobca trpí zásadne tam, kde navyše vo vyjadrení k žalobe žalovaný vzniesol námietku premlčania a na túto námietku nedal súd žalobcovi možnosť akokoľvek pred vyhlásením rozsudku reagovať. Žalobca ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nebol teda oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Podľa konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu nemôže vnútroštátny súd založiť svoje rozhodnutie na skutočnostiach, o ktorých strana vystupujúca v konaní nevedela. Žalobca tvrdí, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, čím bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Súd vykonával dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Súd vykonával dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátu. Poukazuje na ust. § 15 O. s. p. Žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Krajských súdov v Trnave, Nitre a Prešove. Tiež poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností, s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie. Žalobca namieta, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Podľa žalobcu je nepochybné, že žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, pričom súd bol bezdôvodne nečinný a spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní a nerozhodol o návrhu žalobcu v zákonnej lehote. Vytkol okresnému súdu, že sa nevyporiadal so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu.

Z uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. Výroku, ktorým okresný súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, sa odvolací súd

nedotkol, keďže odvolacie námietky žalobcu nesmerovali proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania a odvolateľ teda tento výrok súdu ani nijakým spôsobom nenapadol.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Žalobca zrejme tým, že podáva hromadné podania, dostatočne nerozlišuje medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolacia námietka odvolateľa, že v danej veci bolo neprípustné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je zmätočná, keďže v danej veci k takémuto stavu nedošlo.

Žalobca opakovane namieta postup okresného súdu, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd napriek jeho neprítomnosti vykonal pojednávanie, neoboznámil ho s vykonanými dôkazmi, neumožnil mu byť oboznámený s obsahom prednesov protistrany, vyjadriť sa k nim, keď vyjadrenie žalovanej mu bolo doručené až spolu s rozsudkom vo veci samej, neumožnil mu navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníka zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu.

V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže

súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihladne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Predvolanie na nariadený termín pojednávania bolo žalobcovi, ako aj jeho právnomu zástupcovi doručené včas, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania, avšak vyjadrenie žalovanej vo veci došlo okresnému súdu v deň pojednávania. Dôvody uvedené žalobcom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania. Tieto spočívali v námietke, že žalobcovi bolo doručené rozhodnutie krajského súdu o nevyľúčení sudcov Okresného súdu Námestovo, avšak žalobca s týmto rozhodnutím nesúhlasí a tvrdí, že sú dané dôvody pre vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Námestovo.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávania zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p., ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Okresný súd postupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

Dôvodné nie sú ani tvrdenia odvolateľa, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením listín nachádzajúcich sa v spise, ako aj oboznámením exekučného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5Er/733/2011, ktorého dôkazu sa dovoľával samotný žalobca.

Tvrdenie odvolateľa, že v danej veci bolo neprípustné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je zmätočné, keďže v danej veci k takémuto stavu nedošlo.

Podstatná časť odvolacích námietok žalobcu je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením č. k. 6NcC/345/2013-15 zo dňa 28. marca 2013, že zákonný sudca Okresného súdu Námestovo Mgr. Martin Štubniak nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom krajský súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo k žiadnym novým skutočnostiam, majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu.

Odvolacie námietky žalobcu sa nedotýkajú hmotnoprávných dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol.

Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). Žalobca v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré okresný súd viedli k zamietnutiu návrhu. Fakticky sa obmedzil len na všeobecné konštatovanie „nesprávny postup spočíva v niekoľkých skutočnostiach, konajúci súd sa musí vysporiadať so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu“, ktoré sú len opakovaním žalobného návrhu, a to bez relevantnej reakcie na konkrétne nosné dôvody meritórneho rozhodnutia, ktoré sa s vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu vysporiadalo vo vecnej rovine.

Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, respektíve preskúmať rozhodnutie na základe iných než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Zároveň však platí aj úsudok, že nie je prípustné konfrontovať prvostupňový súd so závermi, ktoré v konaní nevyslovil. Z tohto pohľadu odvolacia námietka, spočívajúca v tvrdení, že okresný súd pochybil „keď konštatoval, že namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané“, nekorešponduje s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd preto nemá právny dôvod, respektíve možnosť zaoberať sa touto námietkou, nakoľko nemá podklad v napadnutom rozhodnutí. Takéto tvrdenie okresný súd neurobil a ide o zjavné pochybenie odvolateľa pri formulovaní odvolacích dôvodov. Pokiaľ žalobca nadväzne v odvolaní uvádza, že „v odôvodnení prezentované časové úseky nenasvedčujú“ konštatovaniu okresného súdu o dodržaní namietaných lehôt, ide z dôvodu absencie bližšej konkretizácie, o ktoré časové úseky sa má jednať, o námietku, ktorú nemožno skúmať.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd tiež námietku, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Naopak, okresný súd dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov, výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávany prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za svojvoľné, naopak, rozsudok vyčerpávajúcim spôsobom zodpovedal všetky právne relevantné otázky, ktoré súviseli s uplatneným nárokom. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Je výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov, na ktorých okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie, nepredložil relevantnú, respektíve akúkoľvek protiargumentáciu. Nakoľko odvolacie dôvody žalobcu boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, vrátane odvolaním nenapadnutého, závislého výroku o trovách prvostupňového konania, ktoré taktiež vykazuje vecnú správnosť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.